

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2Pc/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520201764
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8520201764.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v rodinnoprávnej veci navrhovateľa: I. E., rod. H., nar. X.X.XXXX, trvale bytom XXX XX J. Y. č. XXX, zastúpený Vladimír Dlugolinský, advokátom so sídlom Levočská 1, 06401 Stará Ľubovňa, proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné: S. E., rod. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX J. Y. č. XXX, zastúpený Advokátska kancelária J&J Partners, s.r.o., so sídlom Palackého 2, Košice, IČO: 50 369 42 v konaní o určenie manželského výživného, takto

rozhodol:

I. Manžel navrhovateľky S. E., nar. XX.X.XXXX je p o v i n ý prispievať na výživu navrhovateľke I. E., nar. X.X.XXXX sumou 100 eur mesačne, a to vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 28.10.2020.

II. Dlžné výživne za obdobie od 28.10.2020 do 31.12.2021 v celkovej sume 1410 eur sa manželovi navrhovateľky S. E. p o v o ľ u j e splácať v pravidelných mesačných splátkach po 100 eur spolu s bežným výživným, pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky

III. V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 28.10.2020 domáhala, aby súd uložil jej manželovi povinnosť prispievať na jej výživu sumou 300 eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu. Návrh odôvodnila tým, že uzatvorili manželstvo dňa XX.X.XXXX, ich manželstvo trvá aj keď sú v rozvodovom konaní, ktoré je vedené pod sp. zn, 4P/94/2020. Pre nezhody od 30.4.2020 nevedú spoločnú domácnosť, z ktorej sa so synom, pochádzajúcim z manželstva, odsťahovala k svojim rodičom. Jediným príjmom navrhovateľky je rodičovský príspevok v sume 270 eur mesačne a rodinné prídavky 24,95 eur, manžel jej na výživu syna prispieva sumou 100 eur mesačne. Rodičom na chod domácností prispieva sumou 50 eur mesačne, ďalej špecifikovala výšku jednotlivých výdajov. Zdôraznila, že manžel pracuje v zahraničí - Nemecku ako živnostník a jeho príjem sa pohybuje okolo 3500 eur mesačne. Okrem toho bol do 23.9.2020 konateľom a spoločníkom spoločnosti METMETAL s.r.o. . Navrhovateľka k návrhu pripojila sobášny list, rodný list dieťaťa a listinné dôkazy preukazujúce jej osobné majetkové a zárobné pomery.

2. Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach, osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, doručil návrh a vyzval, aby sa k nemu vyjadril. Manžel navrhovateľky v písomnom vyjadrení zo dňa 9.11.2020 navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť. Vo vyjadrení uviedol, že s navrhovateľkou sú v rozvodovom konaní, v návrhu na rozvod žiada dieťa zveriť do svojej

osobnej starostlivosti. Zdôraznil, že navrhovateľka je schopná a spôsobilá samotne sa živiť, nakoľko pred pôrodom si zarábala prácou vo svojom nechtovom štúdiu, ktoré jej vybavil. Ďalej poukázal na skutočnosť, že je živnostník, ale živnosť už prevádzkuje len v mieste bydliska. Spochybnil výšku nákladov uvádzaných navrhovateľkou, ktorú považoval za neprimeranú.

3. Uznesením sp. zn. 7NcC/7/2020 zo dňa 30.11.2020 Krajský súd Prešov nevyhlásil konajúcu sudkyňu z prejednávania a rozhodovania veci. Uznesením sp. zn. 18NcC/1/2021 zo dňa 11.2.2021 Krajský súd Prešov nevyhlásil sudcov Okresného súdu Stará Ľubovňa z prejednávania a rozhodovania veci. Uznesením sp.zn. 2Ndc 5/2021 zo dňa 29.4.2021 Najvyšší súd SR nevyhovел návrhu na prikázanie sporu Okresnému súdu Košice I.

4. Na pojednávaniach právny zástupca navrhovateľky na podanom návrhu trval, uviedol, že účastníci konania nevedú spoločnú domácnosť, sú v rozvodovom konaní. Poukázal na ustanovenie § 71 Zákona o rodine v zmysle ktorého manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť, manžel navrhovateľky má vyššiu životnú úroveň a úmyselne sa zjavuje príjmu, pracoval v Nemecku, bol konateľom spoločností.

5. Právny zástupca osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, žiadal návrh zamietnuť, taktiež poukázal na ustanovenie § 71 Zákona o rodine, pričom zdôraznil, že navrhovateľka nepožiadala manžela, aby jej prispel na výživu a teda nie je splnená hmotnoprávna podmienka manželského výživného. Zdôraznil, že obaja účastníci žijú pri svojich rodičoch a navrhovateľka nepreukázala rozdiel životných úrovní manželov.

6. Navrhovateľka na pojednávaniach na podanom návrhu trvala, vyjadrila ochotu uspokojiť sa aj s nižšou sumou manželského výživného, no nie nižšou ako 100 eur. Spoločnú domácnosť s manželom nevedie od prelomu apríla / mája 2020. V súčasnosti sú ich vzťahy veľmi napäté. Opísala svoje osobné, majetkové a zárobkové pomery, uviedla, že životná úroveň manžela je vyššia ako jej, keď spolu žili pracoval v Nemecku, kde mohol zarobiť aj 5000 eur za mesiac. Ona je na rodičovskom príspevku, samá sa stará o syna, s úhradou výdavkov jej pomáhajú rodičia. Zarábať, ako uvádza manžel nemôže, pretože nemá sa jej kto postarať o syna, nakoľko jej rodičia ešte pracujú.

7. Osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné - manžel navrhovateľky, na pojednávaniach s návrhom nesúhlasil, neprejavil ochotu podieľať sa na výžive manželky žiadnou sumou. Poprel, aby jeho životná úroveň bola vyššia ako navrhovateľky. Uviedol, že od augusta 2020 nepracuje v Nemecku, prácu v zahraničí ukončil, pretože chcel byť s rodinou, aktuálne je držiteľom živnostenského oprávnenia, poberal cez úrad práce prvú pomoc poskytovanú v súvislosti s ochorením covid-19, potom pracoval pri oprave aut, kde zarobil asi 150 eur mesačne, a od 13.9.2021 je práceneschopný. S úhradou nákladov mu pomáhajú rodičia. Potvrdil, že od augusta 2020 na výživu navrhovateľky ničím neprispel.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

9. Účastníci konania uzatvorili dňa XX.X.XXXX manželstvo, toto manželstvo je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Nová Ľubovňa, vo zväzku X, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XX. Manželstvo naďalej trvá, aj keď účastníci sú v rozvodovom konaní. Rozvodové konanie je vedené tunajším súdom pod sp. zn. 4P/94/2020, návrh podal dňa 4.8.2020 manžel navrhovateľky, konanie nie je ukončené. Z manželstva sa narodilo jedno dieťa, dňa XX.XX. XXXX mal. M.. Neodkladným opatrením tunajšieho súdu sp. zn. 2P/148/2020 zo dňa 7.12.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 24CoP/4/2021 zo dňa 28.1.2021 bol mal. M. zverený do osobnej starostlivosti navrhovateľky. Neodkladným opatrením sp. zn. 4P/92/2021 zo dňa 11.10.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 21CoP/159/2021 zo dňa 15.12.2021, bol naposledy upravený styk otca (manžela navrhovateľky) s maloletým synom.

10. Od uzavretia manželstva do 30.4.2020 účastníci viedli spoločnú domácnosť, spoločne bývali pri rodičoch manžela navrhovateľky. Pre konflikty medzi účastníkmi konania, ako aj medzi navrhovateľkou a rodičmi manžela navrhovateľky sa navrhovateľka spolu s maloletým dieťaťom odsťahovala zo spoločnej domácnosti k svojim rodičom v tej istej obci. Od tejto doby manželia nevedú spoločnú domácnosť, o obnovenie manželského spoluzitia sa ani nepokúšali, manžel navrhovateľky už dňa 4.8.2020 podal návrh na rozvod manželstva. Vzájomné vzťahy účastníkov konania sa vyhrcovali, prestali spolu

komunikovať, nevedia sa dohodnúť na výkone rodičovských práv a povinnosti k mal. M.. O tom, že vzťahy sú medzi nimi veľmi napäté svedčí skutočnosť, že stretnutia otca s mal. dieťaťom sa aktuálne majú realizovať v priestoroch Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa - neodkladné opatrenie sp. zn. 4P/92/2021 zo dňa 11.10.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 21CoP/159/2021 zo dňa 15.12.2021. Za obdobie čo účastníci nevedú spoločnú domácnosť manžel navrhovateľke na jej výživu ničím neprispel.

11. Navrhovateľka je od októbra 2019 poberateľkou rodičovského príspevku, ktorý aktuálne poberá v sume 275,90 eur mesačne, okrem toho poberá prídavok na dieťa v sume 25,50 eur mesačne. Iný príjem nemá. Od mája 2020 býva pri svojich rodičoch, ktorým na chod domácnosti prispieva sumou 50 eur (čestné prehlásenie čl. 12 spisu). Má bežné výdaje - strava, ošatenie, hygiena, kozmetika, poisťky, sporenie, je zdravá.

12. Manžel navrhovateľky je od 5.1.2014 držiteľom živnostenského oprávnenia s predmetom podnikania 1. Diagnostika a oprav cestných motorových vozidiel, 2. Výroba jednoduchých výrobkov z kovu, 3. Opracovanie kovu jednoduchým spôsobom, 4. Prípravné práce k realizácii stavby, 5. Dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov. V období od 22.4.2017 do 23.9.2020 bol spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti METMETAL s.r.o.. Obchodný podiel previedol bezodplatne svojej matke, I. E. (čl. 181 spisu). Podľa čestného vyhlásenia, M. E. - otca manžela navrhovateľky, syn v tejto spoločnosti nemal žiaden príjem (čl. 183 spisu). Podľa daňového priznania za rok 2019 (čl. 30-47 spisu) za rok 2019 dosiahol príjem 31 474,75 eur a výdaje 26 462,30 eur. Podľa daňového priznania za rok 2020 (čl. 172-180 spisu) za rok 2020 dosiahol celkový príjem 22 125,95 eur a výdaje 1 937,97 eur. Podľa peňažného denníka za rok 2020 vo výdajoch mal účtované cestovné náhrady v celkovej sume cca 8820 eur, čo na mesiac predstavuje cca 735 eur. Manžel navrhovateľky v období od uzavretia manželstva do septembra 2020 pracoval v Nemecku, kde ako sám uviedol dosahoval príjem cca 2500 eur mesačne, podľa navrhovateľky v závislosti od počtu odpracovaných hodín mohol zarobiť aj 5000 eur mesačne. Manžel navrhovateľky mal s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni uzatvorenú Dohodu o poskytnutí finančného príspevku v rámci projektu „Prvá pomoc“ (čl. 184-187 spisu) na základe ktorej mu bola za 1/2021 vyplatená suma 810 eur, za 2/2021 suma 870 eur, za 3/2021 suma 870 eur, za 4/2021 suma 870 eur, za 5/2021 suma 870 eur, za 6/2021 suma 870 eur. Od 7/2021 mal príjem len z podnikateľskej činnosti, ako uviedol na pojednávaní, asi 150 eur mesačne. Od 13.9.2021 je práceneschopný, poberá nemocenskú dávku v sume 397 eur (čl.210 spisu). Podľa lustrácie Sociálnej poisťovne uhrádza odvody z vymeriavacieho základu v období 7/2020 do 7/2021 v sume 583,69 eur mesačne a od 7/2021 z vymeriavacieho základu 578,67 eur mesačne. Býva pri rodičoch. Svoje výdaje špecifikoval ako úhrady životnej poisťky, havarijnej poisťky, PZP, opravu vozidla (čl. 48-63 spisu). Taktiež doložil súdu zmluvu o pôžičke na základe ktorej si od svojej matky mesačne požičiava sumu 300 eur z ktorej sumy bude 145 eur použité na úhradu inkasa a zvyšok mu bude vyplatené (čl. 64 spisu). Ďalej má bežné výdaje na stravu, ošatenie, hygienu. Od kedy je práceneschopný mesačne na lieky minie cca 20 eur. S úhradou nákladov, ako uviedol na pojednávaní, mu pomáhajú rodičia, možno aj sumou 200 eur mesačne. Manžel navrhovateľky podľa vlastného vyjadrenia vlastní štvorročné osobné motorové vozidlo a garáž, ktoré sú v jeho výlučnom vlastníctve.

13. Podľa tvrdenia manžela navrhovateľky, navrhovateľke od času čo nevedú spoločnú domácnosť prispel niekedy v auguste 2020 hygienickými vecami, šampónmi, od tejto doby ničím iným. Na výživu dieťaťa do októbra 2021 prispieval sumou 100 eur od októbra 2021 sumou 50 eur mesačne.

14. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

15. Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoR) manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

16. Podľa § 71 ods. 2 ZoR vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

17. Podľa § 75 ods. 1 ZoR pri učení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopností, možností a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Podľa § 75 ods. 2 ZoR výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, to neplatí ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

19. Podľa § 77 ods. 1 ZoR právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

20. Podľa § 18 ZoR manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

21. Podľa § 19 ods. 1 ZoR o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

22. Podľa § 19 ods. 2 ZoR o veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd.

23. Podľa § 217 ods. 1 prvá veta C.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Právne posúdenie vecí:

24. Predmetom konania je návrh navrhovateľky na určenie manželského výživného v sume 300 eur mesačne odo dňa podania návrhu.

25. Účastníci konania ako manželia majú právo na zásadne rovnakú hmotnú a kultúrnu úroveň. Nejde však o dosiahnutie mechanickej, matematickej rovnosti medzi manželmi. Ide skôr o dosiahnutie spravodlivej rovnosti, keďže súd posudzuje schopnosti a možnosti a majetkové pomery oboch manželov. Súd taktiež skúma dôvody, pre ktoré si jeden z manželov neplní vyživovaciu povinnosť, mieru starostlivosti o domácnosť, osobnú starostlivosť o deti, ako i skutočnosť, či by priznaním práva na výživné nebolo v rozpore s dobrými mravmi.

26. V zmysle platnej právnej úpravy (§71 Zákona o rodine) vyživovacia povinnosť vzniká uzavretím manželstva (nevyžaduje sa rozhodnutie súdu); je viazaná na právnu existenciu manželstva (pri rozvoze, ani vyhlásenia manželstva za neplatné nie je nárok na vrátenie poskytnutého plnenia) a zaniká spolu s jeho zánikom zo zákonných dôvodov. Vyživovacia povinnosť predchádza nároku na dávky a príspevky poskytované v zmysle zákona č. 417/2013 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi (povinnosť prioritne si uplatníť nároky v zmysle Zákona o rodine).

27. Zásada dobrých mravov je korektívom, ktorý môže spôsobiť napriek všeobecnej požiadavke rovnakej životnej úrovne v manželstve, v dôsledku ich porušovania sa táto zásada nemusí uplatniť. Je to odôvodnené tým, že inštitút manželstva okrem svojej právnej stránky je založený na určitých morálnych a etických pravidlách, ktorých dodržiavanie sa sleduje aj v rámci majetkových vzťahov, súvisiacich s manželstvom. Práve z tohto dôvodu môže byť rozpor s dobrými mravmi zreteľnejší ako pri iných druhoch vyživovacej povinnosti. Morálne vymedzenie obsahu manželstva (§18 Zákona o rodine) definuje, že manželia sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie; podľa konkrétnych okolností prichádzajú do úvahy prípady fyzického, psychického násillia, nevery a opustenia manžela. Treba posúdiť, ako si manžel, ktorý požaduje výživné, resp. od ktorého sa výživné požaduje, plní svoje povinnosti, resp. prečo ich neplní (napr. manžel sa prestane starať o domácnosť a žiada od manželky výživné).

28. Z princípu rovnosti manželov vyplýva aj zákonný znak vzájomnosti tohto druhu vyživovacej povinnosti, tzn. že ktorýkoľvek z manželov je oprávnený a povinný na jej plnenie.

29. Žiaducim stavom je dobrovoľné plnenie vzájomnej vyživovacej povinnosti, keď jej úprava súdnym rozhodnutím neprichádza do úvahy - taký návrh nie je dôvodný. Zákon umožňuje súdu zasahovať do tohto vzťahu a vecná legitímácia manželov jej vzniká len v prípade, ak druhý manžel vyživovaciu povinnosť neplní vôbec alebo nie v plnej miere, v dôsledku čoho vzniká rozdiel v životnej úrovni manželov. Ide o kogentné ustanovenie, a preto jeho účinky nemožno vylúčiť. Rozsah vyživovacej povinnosti je spolu s výživným dieťaťa najväčší. Týka sa tak, ako iné druhy vyživovacích povinností, všetkých potrebných osobných potrieb, t.j. predovšetkým stravy, ošatenia, bývania, kultúrneho vyžitia. Východiskom je teda rovnaká životná úroveň manželov. Pojem „v zásade“ rovnaká životná úroveň obidvoch manželov znamená, že nejde o mechanickú rovnosť v majetkovej oblasti v zmysle rovnakého množstva peňazí. Treba vziať do úvahy osobitosti, vyplývajúce z osobných, pracovných, zdravotných a iných špecifik, týkajúcich sa jednotlivých manželov. So zabezpečením vyššieho príjmu na základe značne náročného vypätia síl, resp. sťažených okolností môže byť spojená aj potreba vynaloženia vyšších prostriedkov napríklad na regeneráciu. Rozdielne potreby a náklady preto môžu vyplývať aj zo zdravotného stavu, stravovania, ošatenia, spôsobu života a podobne. Uvedené ustanovenie bude naplnené, pokiaľ manželia budú mať približne rovnakú možnosť zabezpečovať si svoje základné potreby s prihliadnutím na uvedené osobitosti.

30. Zákon ukladá súdu povinnosť obligatórne prihliadať na starostlivosť o domácnosť. Domácnosť podľa Občianskeho zákonníka tvoria fyzické osoby, ktoré spolu trvale žijú a spoločne uhrádzajú náklady na svoje potreby. V súvislosti s ustanovením §71 ZoR ide o širokú definíciu, podstatná je predovšetkým starostlivosť o potomkov manželov. Výkon starostlivosti o domácnosť je naplnením zmyslu Zákona o rodine, vytvára priaznivé prostredie pre rast detí, druhému manželovi umožňuje venovať sa svojmu osobnostnému rastu a povolaniu. Zákon tejto činnosti priznáva finančné ohodnotenie, resp. ho posudzuje ako materiálny ekvivalent peňažného plnenia zo strany druhého manžela; až po jeho posúdení možno porovnávať životnú úroveň manželov. Súčasne je vyjadrením záverov aplikačnej praxe o možnosti plnenia vyživovacej povinnosti aj formou naturálneho plnenia. Aj takýmto spôsobom sa manžel podieľa na majetkovom postavení rodiny, a to podľa svojich schopností a možností, bez ohľadu na to, či sú rozdielne v porovnaní s druhým manželom (napr. v prípade choroby, nemožnosti nájsť pracovné uplatnenie); tým nie je dotknutá požiadavka v zásade rovnakej životnej úrovne.

31. Vzhľadom na zistený skutkový stav a citovanú právnu úpravu súd dospel k záveru, že návrh je čiastočne dôvodný.

32. Ako súd už vyššie rozviedol medzi kritéria, ktoré posudzuje pri určení manželského výživného patria schopnosti a možnosti. Navrhovateľka od času čo účastníci nevedú spoločnú domácnosť sama zabezpečuje osobnú starostlivosť potomkovi účastníkov konania (mal. M.), aktuálne na základe neodkladného opatrenia vydaného tunajším súdom sp. zn. 2P/148/2020 zo dňa 7.12.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 24CoP/4/2021 zo dňa 28.1.2021. Keďže ide o dieťa nízkeho veku, vyžadujúce si celodennú osobnú starostlivosť sú obmedzené, resp. vylúčené možnosti navrhovateľky zamestnať sa. Jej príjem pozostáva len z rodičovského príspevku v aktuálnej sume 275,90 eur. Naproti tomu manželovi navrhovateľky objektívne nič nebránilo riadne realizovať podnikateľskú činnosť na ktorú je držiteľom živnostenského oprávnenia a ktorú do času kým viedli spoločnú domácnosť aj realizoval. Po odrátaní výdajov od príjmov, ktoré manžel navrhovateľky priznal v daňovom priznaní za rok 2020 dostaneme rozdiel 6188,95 eur, čo mesačne činí 515 eur, k tomu treba prirátavať časť cestovných náhrad v sume 735 eur mesačne, keďže táto suma bola použitá manželom navrhovateľky pre jeho osobné potreby, pričom nie celá suma slúžila na úhradu cestovného či ubytovania, čo manžel navrhovateľky sám uviedol na pojednávaní. Taktiež príjem manžela navrhovateľky bol neporovnateľne vyšší aj v čase keď mu bola vyplácaná „prvá pomoc“ (suma 870 eur mesačne) .

33. Pokiaľ ide o práceneschopnosť navrhovateľa, ktorá trvá od 13.9.2021, nemocenská dávka vyplácaná manželovi navrhovateľky, je podstatne vyššia ako navrhovateľke vyplácaný rodičovský príspevok, pričom navrhovateľka zabezpečuje osobnú starostlivosť mal. synovi účastníkov konania.

34. Ďalším kritériom, pri určení manželského výživného sú majetkové pomery manželov. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že obaja manželia žijú pri svojich rodičoch, a teda majú porovnateľné výdaje súvisiace s bývaním, taktiež obaja majú bežné náklady na živobytie (strava, ošatenie, obuv,

hygiena). Manžel navrhovateľky je navyše vlastníkom nehnuteľností - garáže a osobného motorového vozidla.

35. Medzi kritéria pri určení manželského výživného patrí aj starostlivosť o spoločnú domácnosť a osobná starostlivosť o maloleté dieťa. Účastníci konania spolu ako manželia nežijú od začiatku mája 2020, vtedy prestali viesť spoločnú domácnosť, ich spoločný syn ostal v starostlivosti navrhovateľky. O uspokojovanie potreby rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia. Sám manžel navrhovateľky uviedol, že s chodom domácnosti navrhovateľke nepomáhal minimálne od podania návrhu navrhovateľkou o určenie manželského výživného. Z uvedeného vyplýva, že minimálne od podania návrhu celá starostlivosť o chod domácnosti a rodiny, bola len na pleciach navrhovateľky. K tvrdeniu právneho zástupcu manžela navrhovateľky, že navrhovateľka nepožiadala manžela o pomoc, či finančný príspevok súd dodáva, že samotné podanie návrhu na súd možno považovať za takéto požiadanie, a teda táto námietka je bezpredmetná.

36. Za danej situácie súd dospel k záveru, že s prihliadnutím na situáciu v rodine, majetkové a zárobkové pomery oboch manželov je v schopnostiach a možnostiach manžela navrhovateľky prispievať navrhovateľke na výživu manželským výživným, ktoré určil v rozsahu 100 eur mesačne, takýto rozsah predstavuje spravodlivú rovnosť medzi manželmi a zodpovedá, teda kritériu zásadne rovnaká životná úroveň oboch manželov.

37. Na základe uvedeného súd priznal navrhovateľke manželské výživné v sume 100 eur mesačne a v prevyšujúcej časti návrh ako nedôvodný, tretím výrokom, zamietol.

38. Počiatok povinnosti platiť manželské výživné súd v súlade s § 77 ods. 1 druhá veta ZoR stanovil na deň začatia súdneho konania, ktorý nastal dorúčením návrhu na súd, t.j. 28.10.2020.

39. Súd zároveň vyčíslil dlžné výživné za obdobie od 28.10.2020 do 31.12.2021 v celkovej sume 1410 eur, ktoré manželovi navrhovateľky povolil splácať v pravidelných mesačných splátkach po 100 spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky. Súd pri výpočte dlžného výživného vychádzal z určeného mesačného výživného v sume 100 eur, čo za uvedené obdobie činí sumu 1410 eur (10/20 - 3 dni, čo jej 10 eur, 11/20 až 12/21 t.j. 14 mesiacov á 100 eur spolu 1410 eur).

40. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 C.m.p. v zmysle ktorého, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie môže podať účastník, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykoná navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať možno aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolať dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. (§ 62 ods. 1,2 C.m.p.)

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. (§ 63 C.m.p.)

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie v časti, ktorým bola upravená peňažná povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu možno vykonať zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, predajom huteľných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.